

Ministeren

Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

23. september 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

EU-opholdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 12806
Akt-id 1009405

Europaudvalget har den 29. august 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 33 (alm. del) efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 33:

Som opfølgning på samråd i Europaudvalget den 28. august bedes ministeren redegøre for, hvor stor en rolle i EU-Domstolens afgørelse i C-89/18 GENC-dommen spillede? Kan ministeren redegøre for, hvorvidt integrationskravet var foreneligt med reglerne tilbage i 2010, inden GENC-dommen blev afsagt?

Svar:

1. Genc-dommen, der blev afsagt den 12. april 2016 (sag C-561/14), vedrørte det danske krav om vellykket integration, som stilles i visse sager om familiesammenføring med børn (udlændingelovens daværende § 9, stk. 16, nu § 9, stk. 20).

A-dommen, der blev afsagt den 10. juli 2019 (sag C-89/18), vedrørte det nu ophævede tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring (udlændingelovens daværende § 9, stk. 7). I A-dommen henvises der flere steder til Genc-dommen, hvilket skal ses i lyset af, at EU-Domstolen i begge sager fortolker den samme EU-regel, nemlig stand still-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 vedrørende tyrkiske arbejdstagere.

2. Som det fremgår af den juridiske vurdering af 26. august 2019, er EU-Domstolens dom i A-sagen konstaterende. Det betyder, at dommen ikke skaber ny ret, men fortolker eksisterende EU-ret (associeringsaftalekomplekset). Fortolkningen skal derfor tillægges virkning fra det tidspunkt, hvor den fortolkede regel blev indført. Konkret fortolker EU-Domstolen i A-sagen stand still-klausulen indeholdt i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, som trådte i kraft i den 1. december 1980. At EU-Domstolen i A-sagen fortolker artikel 13 sådan, at den er til hinder for en regel som tilknytningskravet, betyder, at det siden den 1. december 1980 ikke har været i overensstemmelse med associeringsaftalekomplekset at anvende en regel som tilknytningskravet på tyrkiske statsborgere, der som økonomisk aktive er omfattet af associeringsaftalen. Da tilknytningskravet er indført den 3. juni 2000,

betyder dommen, at tilknytningskravet siden dette tidspunkt vedvarende har været i strid med associeringsaftalekomplekset.

Mattias Tesfaye

/

Charlotte Barslev